

ת"פ 11200/06/20 - מדינת ישראל נגד אנס מחפוז

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא

ת"פ 11200-06-20

בעניין:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

הנאשם

אנס מחפוז

ע"י ב"כ עו"ד אלי שטרית

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), עבירת תקיפה הגורמת חבלה, לפי סעיף 380 לחוק, כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, גניבת רכב, לפי סעיף 413ב' לחוק, ועבירת נהיגה ללא רישיון, לפי סעיפים 10(א) ו- 38 לפקודת התעבורה.

2. הצדדים הסכימו על נוסח מתוקן לכתב האישום, בו הודה הנאשם ועל פיו הורשע. עוד הוסכם כי המאשימה תטען לעונש של 40 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, וההגנה תהא חופשית בטיעוניה.

3. ואלה המעשים על פי כתב האישום המתוקן: ביום 28.5.20 נכנס הנאשם שלא כדין לישראל, נסע לתל אביב ולן שם. ביום 29.5.20, בשעה 20:00 לערך, הגיע הנאשם לרחוב זרובבל 5 בתל אביב, הבחין בקטנוע, השייך למתלונן, הניעו והחל לנהוג בו לכיוון ירושלים במטרה לגנבו ומבלי שיש ברשותו רישיון נהיגה לרכב מסוג זה. המתלונן הודיע למשטרה אודות גניבת האופנוע וכוחות ביטחון, שכללו שוטר ומאבטחים, נפרסו בצד ההפוך של "מחסום המנהרות" על ציר 60 לכיוון מזרח (להלן: "המקום"). הנאשם הגיע למקום בשעה 23:00 לערך, שוטר סימן לו לעצור. הנאשם האט והתקדם לעבר השוטר. בשלב זה, ניגש השוטר ועמד מול הקטנוע שהתקדם לעברו. לפתע, האיץ הנאשם את מהירות הנסיעה ופגע עם חזית הקטנוע בשוטר, אשר נתלה על הקטנוע ונגרר על ידו מספר מטרים, עד שהשוטר נפל ארצה לצד מעקה הבטיחות במקום. בשלב זה, ירה מאבטח שהיה במקום מספר יריות לעבר הנאשם, במטרה לעצרו, פגע בידיו של הנאשם וגרם לפציעה בזרועו השמאלית ובכף ידו הימנית, אך הנאשם נמלט מהמקום כשהוא רכוב על הקטנוע. מספר שעות לאחר האירוע, הסגיר עצמו הנאשם לידי המשטרה. עקבותיו של האופנוע נעלמו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו לשוטר חבלות יבשות בגופו, דימום באפו ובפיו, והוא נזקק לטיפול רפואי.

עמוד 1

טענות הצדדים

טענות המאשימה

4. המאשימה טענה כי תחילתו של התיק יום לפני האירוע המרכזי, כאשר הנאשם נכנס שלא כדין לישראל וללא היתר. למחרת ביצע שורה ארוכה של עבירות, במהלכן סיכן חיי אדם ואת משתמשי הדרך. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם ביטחונה של מדינת ישראל, פריצת גבולה, סיכון משתמשים בדרך ובטחון הציבור. האירוע הגיע לסיומו לאחר ירי באוויר. ביחס לכל אחת מהעבירות שביצע הנאשם מדובר ברף חומרה גבוה. הוא נכנס לישראל שלא כדין וביצע את העבירות כשהוא שוהה שלא כדין בישראל. חלקו בעבירות הוא בלעדי, הייתה לו הבנה לגבי פסול המעשים. הוא הסגיר עצמו לשלטונות ישראל רק בשל כך שהוא היה צריך לקבל טיפול רפואי. מעשיו גרמו לנזקי גוף ולנזקים כלכליים של גניבת האופנוע, שלא הוחזר עד היום. כמו כן, הנזק הפוטנציאלי הנשקף ממעשיו הינו חמור ביותר. המאשימה מבקשת לגזור על הנאשם בגין האירוע בכללותו מתחם ענישה של 3 - 6 שנות מאסר, ולנוכח ההסדר, עותרת להטיל על הנאשם עונש של 40 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון לתקופה משמעותית, קנס ופיצוי לשני נפגעי העבירה. ב"כ המאשימה הגיש אסופת פסיקה כאסמכתא לכך שבאירועים דומים נפסקו עונשים במסגרת מתחם זה. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נטען כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי, אך הודאתו באה בפתח שמיעת ההוכחות. כמו כן, הוא אמנם נפגע בביצוע הירי, אך אין לזקוף זאת לזכותו כיוון שנזק זה נגרם בשל מעשיו שלו. גם הקטנוע לא הושב לבעליו. עוד נטען כי יש להתחשב בכך שלנאשם שתי הרשעות קודמות בגין התחזות וקבלת דבר במרמה, בגין נדון לחצי שנת מאסר. בתיק דנן, הנאשם עצור מיום 30/5/20.

טענות ההגנה

5. הסנגור טען כי הסכמתו של הנאשם להסדר הטיעון באה לאחר התלבטות, שכן קיימים פגמים משמעותיים בראיות, במיוחד באשר לעבירה של חבלה חמורה, אך הנאשם הסכים להודות בשל מצבו הנפשי הקשה בכלא. הנאשם נורה בעת האירוע ללא צורך, שכן הוא לא היווה איום לכוח המשטרה שהיה באזור. הוא נהג בשולי הכביש ולא במרכז הכביש על מנת לפגוע בשוטר, ולפיכך, לא הייתה לו כל כוונה לפגוע בשוטר. לעמדת הסנגור, העובדות של כתב האישום לאחר התיקון, בהן הודה הנאשם, אינן מקימות את העבירה. תוצאת הנהיגה שלו בקטנוע איננה חבלה בכוונה מחמירה, שכן הפסיקה קובעת שחייבת להיות כוונה בחבלה מחמירה, כלומר נדרש היסוד הנפשי לחבול בקורבן. לעניין זה יש להעיר כי אין מקום לטענות אלה בשלב הטיעונים לעונש לאחר שהנאשם הורשע על פי הודאתו.

6. לגבי העונש המתאים לנאשם, נטען כי הוא ביצע את העבירות בגיל 29, כיום הוא בן 30, נשוי ולו שני ילדים, אחד מהם נולד בתקופה שהנאשם היה במעצר, ונמצא באשפוז לאחר שנולד עם מגבלות. בעבר היה לנאשם היתר כניסה לישראל, אך זה בוטל. הוא נאלץ להיכנס לישראל כדי להתפרנס. בהודעתו במשטרה הוא אמר שנאלץ לגנוב את האופנוע בשל מצבו הכלכלי הקשה. יש להתחשב בעונשו בשל ההודאה שלו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, לקיחת האחריות, ומניעת הגעת העדים להעיד, באופן שמנע, לגבי חלקם, נזק נפשי שכרוך במסירת העדות. עוד נטען כי עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד ואף קל יחסית. לנאשם נגרמה פגיעה קשה שנגרמה ע"י המאבטחים במקום, שמן הסתם לא היו מספיק מקצועיים, וכמעט גרמו להריגתו. הנאשם נפגע בזרועו, מ - 3 - 4 קליעים, יש לו נזק רפואי וגם נזק נפשי, הוא נוטל כדורי הרגעה. נטען כי את העונש המשמעותי הוא כבר קיבל מעצם הפגיעה והרירות שהוא ספג. הסנגור טוען עוד כי אין מחלוקת שהשוטר נפצע קלות, הוא הגיע למיון, עבר אבחון ושוחרר עם חבלות קלות של שפשוף, ולא אושפז. הנאשם הסגיר עצמו ואין הוכחות לטענת המאשימה, לפיה הוא הסגיר עצמו כדי לקבל טיפול

רפואי. הנאשם הסגיר עצמו לאחר שאחיו אמר לו לעשות כן. עוד נטען כי יש להתחשב בכך שהנאשם נמצא תקופה ארוכה במעצר והוא רוצה להשתקם ולחזור לדרך הישר. ההגנה טוענת כי במקרה דנן יש לגזור על הנאשם עונש שבין 10 חודשי מאסר ל - 14 חודשי מאסר. עונש זה יבטא את אינטרס ההרתעה לנאשם ואת ההתחשבות בעברו ובפציעה שלו. הסנגור הפנה להחלטות מהן עולה כי יש מקום לגזור על הנאשם את העונש לו טען.

7. הנאשם פנה לבית המשפט, אמר כי לאחר מעצרו בתיק זה זרקו את משפחתו ואת הריהוט שלהם מהדירה אותה שכרו. כיום הוא נמצא במעצר ללא כל עזרה כלכלית ואמר כי מצבו גרוע.

דין

8. בענייננו, מתחם העונש ההולם נקבע על פי הערך החברתי המוגן באמצעות העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. העבירות אותן ביצע הנאשם פוגעות בשורה של ערכים מוגנים: הנאשם נכנס לישראל ללא היתר כדי לבצע פשע. עבירת הכניסה לישראל שלא כדין הנה עבירה חמורה, קלה לביצוע ואכיפתה קשה, היא פוגעת בערכים של הגנה על ריבונות המדינה על גבולותיה ועל הבאים בשעריה, והיא אף עלולה להעמיד בסכנה את שלום הציבור ובטחונו, כפי שאכן קרה במקרה דנן. באשר לגניבת הקטנוע, רבות נאמר על החומרה שבעבירות גניבת הרכב. עבירות אלו גורמות לנזק כלכלי ישיר לבעל הרכב ולנזק כלכלי עקיף לציבור כולו, הנושא בעלות הגבוהה של פרמיות הביטוח. מעבר לכך, כל עבירת רכוש, כוללת בתוכה גם סיכון להתפתחותו של אירוע אלים במקרה של היתקלות בבעליו החוקיים של הרכוש, אשר ינסה למנוע את גניבתו או בעימות עם שוטרים, כפי שאירע בענייננו. כמו כן, הנאשם נהג בקטנוע מבלי שיש בידו רישיון נהיגה מתאים, ובכך גרם לסיכון תעבורתי למשתמשים בדרך. באשר לעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, העבירה פוגעת בערכים של הגנה על החיים, שלמות הגוף, סדרי השלטון, שלומם של אוכפי החוק ויכולתם לבצע את תפקידם.

9. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עולה כי מדובר באירוע מתפתח שהלך והסלים, וכי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הנה רבה וחמורה ביחס לכל אחת מהעבירות שביצע הנאשם. מדובר באירוע מתגלגל ולא קצר, בו היו לנאשם כמה וכמה הזדמנויות לחדול ממעשיו, אך לא זו בלבד שהוא בחר להמשיך בהם, אלא גם להסלימם. לנאשם היתה שליטה מלאה על המתרחש והוא השתמש בקטנוע כנשק על מנת לפגוע בשוטר שהורה לו לעצור. הוא עשה כן במטרה להתחמק מלתת את הדין על מעשיו וגרם לשוטר לחבלה של ממש. האירוע הגיע לסיומו לאחר ירי באוויר ולא כתוצאה מכך שהנאשם עצר בעצמו. כמו כן מתקיימות נסיבות מחמירות נוספות, ובהן העובדה שהנאשם נכנס לישראל שלא כדין לצורך ביצוע עבירות (ר' לעניין זה רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל) ובכך שנהג ללא רישיון, תוך גרימת סיכון תעבורתי למשתמשים בדרך. לאחר ששקלתי נסיבות ביצוע העבירות מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 20 חודשי מאסר ועד ל - 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית של מאסר על תנאי, פיצוי ופסילת רישיון נהיגה.

10. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה: הנאשם הינו יליד 1991. לזכותו נזקפת הודאתו בביצוע העבירות, לחובתו הרשעה רלבנטית אם כי משנת 2011 (עבירת כניסה לישראל) והרשעה נוספת משנת 2010 בבית משפט צבאי.

11. לאור האמור, אני גוזר על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 28 חודשים. תחילת מאסרו מיום מעצרו.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו.

ג. אני פוסל הנאשם מלנהוג או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר.

ד. פיצוי לבעלים של הקטנוע בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1/9/21.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה אדר תשפ"א, 09 מרץ 2021, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

השופט רפי כרמל, סגן נשיא